

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. Айтос, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АЙТОС, IV СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. Й. Дучева

при участието на секретаря Силвия Г. Лакова
като разгледа докладваното от М. Й. Дучева Гражданско дело №
20232110100120 по описа за 2023 година

Подадена е искова молба от „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. Б., кв. ***, ***, представлявано от инж. Г.Т. — Изпълнителен директор чрез процесуален представител - юрисконсулт Д. З., срещу М.С.П., ЕГН ***** адрес: ***.

В исковата молба се сочи, че М. С. П. е клиент на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД и страна по валидно възникнало облигационно правоотношение с предмет предоставяне на ВиК услуги по отношение на следния водоснабдяван обект с административен адрес: *** и със заведена партида в базата данни с абонатен № ***. В полза на ответника М. С. П. е възникнало качеството „потребител на ВиК услуги“ от момента на придобиване на правото на собственост върху описания водоснабдяван обект, съгласно изискванията на чл. 3, ап. 1 от Наредба № 4 от 2004 г. Ответникът М. С. П. е следвало да заплаща, но не е заплатила своевременно, задълженията по издадените фактури в 30-дневен срок от датата на издаване на всяка от тях, съгласно изискванията на чл. 33, ал. 2 от Общите условия. Бездействието на потребителя по отношение на плащането поражда правото на водоснабдителното дружество да предяви вземанията си съгласно описаните исковата молба фактури, без да е необходимо да изпраща покана на изпадналия в забава длъжник.

„Водоснабдяване и канализация“ ЕАД е подало заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК пред Районен съд — Айтос за вземанията си към ответника. По заявлението е образувано ЧГД № 1009/2022г., по което е издадена заповед за изпълнение. Ответникът не е намерен на известните по делото адреси, което обосновава правния интерес на ищцовото дружество от подаване на настоящата ИМ.

Предвид изложеното ищцовото дружество счита, че за него е налице правен интерес съдът да постанови решение, с което да се приеме за установено, на основание чл.422 от ГПК, че по отношение на ответника М. С. П., съществува изискуемо вземане на ищеца, в размер на сумата от 682.51 лева, дължими по издадени фактури за периода от 26.05.2020г. до 26.09.2022г., с отчетен период по фактури от 15.04.2020г. до 21.09.2022г. и 10,09 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане върху главниците, дължимо за периода от 26.07.2020г. до 08.11.2022 г., с изключение за периода на действие на извънредно положение от 13.03.2020г. до 13.05.2020г., за който не претендираме лихва, както и законната лихва от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на задължението.

Ищецът моли също така да му бъдат присъдени разноските по настоящото производство.

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника М. С. П..

В о.с.з. ищецът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Преди първото открито заседание е постъпило становище от ищцовото дружество, в което поддържа предявените искове и претендира постановяване на неприсъствено решение по спора, предвид неявяване на ответницата.

Ответницата, също редовно призован за о.с.з., не се е явила, не е изпратила и надлежно упълномощен свой процесуален представител, нито е депозирал др. писмено становище. Същевременно, при редовно призоваване, по реда на чл. 131 ГПК, страната не е направила и искане за разглеждане на делото в нейно отсъствие. Ответницата е редовно уведомена по чл.131 ГПК, като лично е получила съдебните книжа.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съобразявайки исканията и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Решаването на настоящия правен спор чрез неприсъствено решение, в хипотезата на чл. 238,ал.1 ГПК - по искане на ищеца, изрично заявено и поддържано в о.с.з., е допустимо и основателно, съобразно предпоставките на закона и предвид процесуалното бездействие на ответницата, която и не се явила в проведеното съдебно заседание, без да сочи уважителни причини, нито е изразила процесуално становище за разглеждане на делото в нейно отсъствие.

Липсата на валидно извършено и обвързващо за съда оспорване на предявените искове, с подаването на отговор от ответницата, в законоустановения срок по ГПК, субсумира неговото процесуално бездействие, като страна в процеса. Последното се интерпретира от ищеца, чрез упражнено от неговия пълномощник процесуално искане за постановяване на неприсъствено решение, което според съда е допустимо и основателно. Допустимостта на неприсъствено съдебно решение, в конкретния случай, се обосновава именно от непредставянето на писмен отговор от ответницата в законоустановения срок по

чл. 131 ГПК, след редовно връчване на съдебните книжа, както и неявяването ѝ –лично или на нейн упълномощен процесуален представител, в първото по делото открито съдебно заседание, въпреки редовното призоваване и при липсата на направено искане, делото да бъде разгледано в нейно отсъствие. С това са осъществени правните предпоставки за постановяване на такова решение по спора, предвидени в разпоредбата на чл. 238,ал.1 ГПК.

Едновременно с това налице е и кумулативно изискуемата предпоставка по чл.239 от ГПК, т.к. на ответницата е указано с връчването на исковата молба /в придружаващото я съобщението са съдържими тези разяснения/, както и изрично в приложеното към него разпореждане на съда, какви са последиците от непредставяне на писмен отговор в срок и неявяването в първото съдебно заседание, без да е направено искане за разглеждането му в нейно отсъствие, обосноваващи правната възможност да бъде постановено неприсъствено решение по искане на ищеца. От друга страна, в конкретния случай отсъстват и процесуалните пречки, указани в чл. 324, чл.334 и чл.339 ГПК, с оглед правната квалификация на предявените искове, заявени в условията на обективно, кумулативно съединяване – стриктно процесуално обсъдени.

Съдът е квалифицирал предявените искове, с правно основание чл. 422, ал.1 от ГПК, вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД и по чл.86 от ЗЗД за установяване на парично вземане.

По същество –налице е и последната законова предпоставка за постановяване на неприсъствено решение, а именно : искът е вероятно основателен с оглед посочените в Исковата молба обстоятелства и представените писмени доказателства.

В подкрепа на фактическите си твърдения, въведени с исковата молба, ищецът е представил и съотв. приети са по делото писмени доказателства, неоспорени от ответницата, а именно: Заверено копие от електронно отчитане на показанията на водомера; Заверено копие от електронно отчитане на показанията на централния водомер; Извадка от Решение на КЕВР №Ц-37/23.12.2019г; Извадка от Решение на КЕВР №Ц-46/30.12.2020г; Извадка от Решение на КЕВР №ПБ-Ц-17/29.07.2022г; Фактурите №№ 0040205359/26.05.2020 ; 0040344498 /25.06.2020; 0040490619 /27.07.2020; 0040637785 /25.08.2020; 0040788257 / 25.09.2020; 0040936458/ 26.10.2020; 0041077809 /25.11.2020; *****/ 22.12.2020; 0041347469/ 25.01.2021; 0041481121/ 25.02.2021; 0041613720 /25.03.2021; 0041745125 /26.04.2021; *****/ 25.05.2021; *****/ 25.06.2021; 0042169481 /26.07.2021; 0042323287 /25.08.2021; 0042478346 /27.09.2021; 0042629237/ 25.10.2021; 0042772289 /25.11.2021; 0042910323 /22.12.2021; 0043045396 /25.01.2022; 0043312621 /25.03.2022; 0043591600/ 25.05.2022; 0043739669 /24.06.2022; *****/ 25.07.2022; 0044060763 /25.08.2022; 0044223426 /26.09.2022;

Въз основа на същите, съдът приема, че между „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД, и М.С.П., ЕГН ***** е възникнало валидно облигационно правоотношение за доставка и пречистване на отпадни води. По силата на това правоотношение , ищцовото дружество в качеството на изправна страна е доставило вода и е предоставило други услуги до собствения на ответницата имот, която вода е консумирана, видно от издадените

фактури. Между страните по делото липсва спор относно собствеността на имота с партиден № ***, отнасяща се за обект на потребление: *** (съгласно справка на л.63-67).

При липса на оспорване и релевиращи своевременно, годни правоизключващи или правопогасяващи възражения от длъжника, може да се направи извод за вероятната основателност на предявения иск. С тези съображения, предвид паричния характер на вземането, вероятно основателна е и претенцията за лихви. За да направи тези изводи, съдът съобрази правилата за разпределяне на доказателствената тежест, вменена на ответника и указана му с доклада по делото, който следва да доказва положителния факт на изпълнението. Изложените аргументи, дават основание за уважаване на иска – изцяло, досежно всяко от вземанията, в хипотезата на неприсъствено решение.

Съобразно изхода на спора и цялостното уважаване на иска, разноските направени в настоящото производство, се дължат от ответника в пълен размер, така както и са били направени, на основание чл. 78, ал.1 ГПК, като длъжникът бъде осъден да заплати доказаната сума на разноските- 75 лв. за държавна такса и 50 лева юрисконсултско възнаграждение.

Видно от представеният списък с разноски в производството по чл.410 ГПК се претендира присъждане на ДТ в размер на 25 лв. за държавна такса , 50 лева юрисконсултско възнаграждение, които следва да бъдат присъдени в настоящото производство.

Водим от изложените съображения и на основание чл.239, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 от ГПК по отношение на ответницата М.С.П., ЕГН *** адрес: *** съществуването на вземането на ищеца „Водоснабдяване и канализация" ЕАД, със седалище и адрес на управление:гр. Б., кв. ***, ***, представлявано от инж. Г.Т. — Изпълнителен директор , за сумата от 682.51лева, дължими по издадени фактури за периода от 26.05.2020г. до 26.09.2022г., с отчетен период по фактури от 15.04.2020г. до 21.09.2022г.и 10,09 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане върху главниците, дължимо за периода от 26.07.2020г. до 08.11.2022 г., с изключение за периода на действие на извънредно положение от 13.03.2020г. до 13.05.2020г., за който не претендираме лихва, както и законната лихва от датата на подаване на заявлението-16.11.2022г до окончателното изплащане на задължението.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответницата М.С.П., ЕГН *** адрес: *** да заплати на ищеца „Водоснабдяване и канализация" ЕАД, със седалище и адрес на управление:гр. Б., кв. ***, ***, представлявано от инж. Г.Т. направените по гр.д.№ 120/2023г и ч.гр.д.№ 1009/2022г на АРС разноски в размер на 200 лв. /двеста лева/.**

Решението не подлежи на въззивно обжалване.

На основание чл.240, ал.1 от ГПК препис от решението да се връчи на ответника, който в

1-но месечен срок, от получаването, може да поиска неговата отмяна от ОС-Б., в случай че е бил лишен от възможността да участва по делото.

Съдия при Районен съд – Айтос: _____